

روز اول: چهارشنبه اولین هفته

چهارشنبه خاکستر

و خداوند خدا آدم را امر فرموده، گفت: «از همه‌ی درختان باغ بی ممانعت بخور، اما از درخت معرفت نیک و بد زنه‌ار نخوری، زیرا روزی که از آن خوردی، هراینه خواهی مرد.» پیدایش 2: 16-17

خداوند به انسان فرمانی ساده داد که از یک درخت نخور و اگر بخوری با پیامد مرگ مواجه می‌شوی! خداوند منبع حیات ما است و اگر خودمان را از حضور او خارج کنیم، محال است که به صورت واقعی زنده بمانیم. رحمت و محبت عظیم خداوند باعث شد که اجداد ما در آن واحد به صورت فیزیکی نمیرند و به جای آنها، مرگ فیزیکی یک حیوان اتفاق افتاد تا بار دیگر آنها را بپوشاند (پیدایش 3: 21). داشتن حیات فیزیکی به آنها فرصتی داد تا بتوانند در این عمل، وعده‌ی نجات خداوند را ببینند و بشنوند (پیدایش 3: 15 و 21). آنها مشاهده کردند که جریمه‌ی گناهشان از طریق مرگ یک حیوان پرداخته شد. به آدم و حوا فرصت داده شد تا به روشی که خداوند برای پاک شدن گناهانشان فراهم کرده و می‌کند، ایمانی نجات بخش بیاورند هر چند در آن زمان رابطه‌شان با خداوند به صورت کامل بازسازی نشده بود.

رابطه ما با خداوند به خاطر گناه شکسته شده و از حضورش اخراج شده‌ایم (پیدایش 3: 23). از آن زمان به بعد دنیا روش‌های جدیدی برای شرارت ابداع کرده است. در فرزندان آدم و حوا اولین قتل و ریخته شدن خون انسان دیده شد (پیدایش 4: 8) و همینطور شرایط بدتر و بدتر شد. گناه عامل تخریب روابط و دنیا است. ما گوشه‌ای تنها افتاده و ناتوان از یافتن راهی برای بازگشت به رابطه عاشقانه با خداوند بودیم. در راهمان گمشده و منحرف، شریر، فاسد و ناامید در دنیا به شکلی که نمی‌توانستیم کاری خوب یا ارزشمند انجام دهیم.

خدای ما مقدس و عاری از هرگونه گناه است و محبتش کامل! ما معمولاً فکر می‌کنیم که گناه، فقط زنا و بت‌پرستی و قتل و... است ولی اینها عمق تباهی ما را در بر نمی‌گیرند؛ فساد ما از ذهنمان آغاز می‌شود. عیسی می‌گوید "هر که به زنی با دیده‌ی شهوت بنگرد، در قلبش با او زنا کرده است" (متی 5: 26). گناه بت‌پرستی نیز به همین شکل در قلب ما شکل می‌گیرد؛ کتاب مقدس می‌گوید "بت‌پرستی از طمع نشئت می‌گیرد" (کولسیان 3: 5). قتل از خشم سرچشمه می‌گیرد؛ قاتل برادرش را به این خاطر کشت که از پذیرفته نشدن قربانی خودش و قبول شدن قربانی هابیل توسط خداوند عصبانی بود (پیدایش 4: 6-7؛ متی 5: 21-22). این گناهان پنهان، عظیم و مملو از فساد هستند و ما نه می‌توانیم با وجود آنها در قلبمان به حضور خدای مقدس برسیم و نه قدرت این را داریم که از آنها خلاصی یابیم. خداوند می‌بایست کاری برایمان انجام دهد و جریمه‌ی گناهانمان را پرداخت کند. ما نمی‌توانیم با قدرت خودمان گناهانمان را پاک کنیم بلکه مسیح با قربانی کاملش بر روی صلیب این جریمه را پرداخت کرده و ما تنها از طریق او می‌توانیم با خداوند صلح داده شویم.

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

پیدایش فصل 3 و 4: 1-16

پرسش‌ها برای اندیشیدن:

با چه افکاری دست و پنجه نرم می‌کنم؟ خشم، حسادت، طمع، ...؟

خداوند باید چه کاری را در قلبم انجام دهد تا از گناهانم خلاصی یابم؟

دعا:

ای خدای بخشنده و پر محبت! تو تمام گناهانی که در قلبمان وجود دارد را می‌بینی ولی باز هم دوستان داری. زمانی که ما در گناهانمان غرق بودیم برایمان مردی (رومیان 5: 8). لطفاً با قدرت روح مقدست گناهکار بودنمان را نشانمان بده تا بتوانیم با خون عیسی پاک شده و به حضورت وارد شویم و با تو و قومت رابطه برقرار کنیم. در نام عیسی مسیح، آمین!

برکت خداوند هر لحظه در مسیرتان به دنبال او، همراهتان باشد. برای دریافت اطلاعات بیشتر و یا طرح سوالاتتان می‌توانید با ما از طریق pb.institute@protonmail.com تماس حاصل نمایید.

